

عجیب اما غیر واقعی

یک عروسک واقعی که گوشت و پوست و خون دارد و نفس می‌کشد. تازه انواع مختلفی هم دارد. شیطان، باهوش، ساکت، خنگ... فقط کافی است انتخاب کنید و کمی هم پول خرج کنید.

یک عروسک واقعی که گوشت و پوست و خون دارد و نفس می‌کشد. تازه انواع مختلفی هم دارد. شیطان، باهوش، ساکت، خنگ... فقط کافی است انتخاب کنید و کمی هم پول خرج کنید.

البته اگر می‌خواهید مدلی را داشته باشید که نه یک‌سال، بلکه سه‌سال زنده است، باید بیش‌تر از کمی پول خرج کنید. این عروسک حاصل دانش بایوژنتیک است و از دست‌کاری ژنتیکی چندحیوان ساخته شده است.

کمی دردآور است، ولی خدا را شکر که این عروسک زنده وجود ندارد و زندگی‌اش فقط یک شایعه است. شایعه‌ای که چندسال از گشت‌وگذارش می‌گذرد و به‌تازگی دوباره نقل مجلس سایت‌های فارسی‌زبان شده است.

عروسک‌هایی که در تصویر زیر می‌بینید، واقعی نیست. گوشت و پوست و خون ندارد و گریه هم نمی‌کند. این عروسک از جنس لاتکس و پلاستیک ساخته شده و در زیر این مواد هم یک دستگاه روباتیکی کار گذاشته شده تا این عروسک را بخنداند و حس یک موجود زنده را به بیننده القا کند. در واقع سازنده‌ی این عروسک هنر و فناوری را در هم ادغام کرده تا از اتفاقات وحشتناکی که ممکن است در آینده بیفتد و همه‌اش هم زیر سر فناوری است، پرده بردارد.

اما از همه جالب‌تر این است که کسی که این شایعه را برسر زبان‌ها انداخته، خود سازنده‌ی این عروسک‌ها است. «آدام برنجز»، هنرمند و برنامه‌نویس ۲۹ ساله‌ی کانادایی است. او نام این عروسک را «جنوپت» گذاشته و وب‌سایتی هم برایش به‌راه انداخته و برخی از خصوصیت‌های غیرواقعی این عروسک را در این وب‌سایت نوشته است و آدم اگر حساسی شکاک نباشد، باورش می‌شود که این اتفاق وحشتناک، واقعی است.

آدام برنجز، هنرمند و برنامه‌نویس در میان دو همکارش

اما هدف آدام از این کار چیست؟

او فکر می‌کند که دست‌کاری ژنتیکی ممکن است آینده‌ی تاریکی برای انسان در پیش داشته‌باشد. هرچه که فناوری مهندسی زیستی بیش‌تر رشد کند، عروسک غیرواقعی آدام، واقعی‌تر می‌شود. او می‌گوید: «من هیچ مخالفتی با فناوری بایو انجینیرینگ یا مهندسی زیست، ندارم. اما این که این فناوری پیشرفته ممکن است به دست چه کسانی بیفتد، کمی مرا مشکوک کرده است.»

آدام اولین بار این عروسک را در یک نمایشگاه هنری برای مشاهده عموم، به‌نمایش گذاشت تا این حس وحشتناک را با بیننده درمیان بگذارد. این کار او سروصدای زیادی برانگیخت و آدام را تا حدودی به هدفش رساند.

اما این دانشمند هنرمند، دست از این‌گونه تلاش‌ها برنداشته است. او به‌تازگی یک کفش زنده ساخته است. این کفش از لاتکس و پلاستیک ساخته و از پوست خود هنرمند قالب‌گیری شده است. روباتی که در این کفش کار گذاشته شده آن را راه می‌برد، انگار که مرد نامرئی آن را به پا کرده باشد. آدام درباره‌ی این کفش می‌گوید: «من هدف خاصی از طراحی آن داشتم. عده‌ی زیادی از ما عادت کرده‌ایم به مغازه برویم و جنس موردنظرمان را هرچه ارزان‌تر بخریم. در دنیایی که به سرعت برق و باد پیشرفت می‌کند و ما فکر می‌کنیم ماشین‌آلات پیشرفته وسایل مصرفی ما را در تعداد انبوه می‌سازند، اما این فکر اشتباه است و بسیاری از این اجناس شیک و مارک‌دار با دست انسان‌های دیگری ساخته شده‌اند که مثل یک برده کار می‌کنند تا جنسی ارزان‌تر به بازار روانه شود. این قطعات گوشت‌مانند که همه از پوست خودم قالب‌گیری شده‌اند این موضوع وحشتناک را به یاد مصرف‌کننده می‌آورند.»

آدام در سایت شخصی‌اش زیر عکس این کفش نوشته است:

ساخته شده از: لاتکس، فولاد، دنده موتور، مدار، ام‌پی‌تری پلیر و موی هم‌اتاقی.

سایز: ۴۰

آدام و همکارش «جیمی ماگو» کفش گوشتی دیگری هم طراحی کرده‌اند. این کفش که از گوشت واقعی ساخته شده است در خیریه‌ای در کانادا به نمایش گذاشته و به‌نفع بچه‌های خیابانی فروخته شد.

یکی دیگر از پروژه‌های آدام ساخت یک کامپیوتر دیواری است. او این کامپیوتر را که ساعت، تاریخ، وضعیت آب و هوا، ای‌میل و... را نشان می‌دهد از قطعات لپ‌تاپ‌های قدیمی ساخته است. آدام قصد دارد این کامپیوتر را با اتصال چند انشعاب لوله، به آب‌ها، خمدکا، گلدان‌ها، تن‌با، کند!